

ПЛОВДИВСКИ УНИВЕРСИТЕТ „П. ХИЛЕНДАРСКИ“

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Веселин ВУЧКОВ,
член на научното жури в процедура за придобиване на
образователната и
научна степен „доктор“, обявена в Пловдивски университет
„Паисий Хилендарски“
по докторска програма „Международно право и международни
отношения“,
професионалното направление 3.6. Право,
област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки;
съобразно Заповед № Р33-3565/11.07.2018 на Ректор на
Ректор на Пловдивски университет

Рецензент: проф. Веселин Бориславов Вучков, доктор

Кандидат: Владимир Петров Вълев

I. Кратки биографични данни за кандидата

Дисертантът Владимир Петров Вълев е магистър по право от Пловдивския университет „П. Хилендарски“ (2005), както и магистър по психология от същия университет (2017). След завършване на висше образование работи в продължение на три години като разследващ полицай в IV РПУ – гр. Пловдив и в ОДМВР – гр. Пловдив (по линия на противодействие на икономическата престъпност). След това започва работа като прокурорски помощник към пловдивската Апелативна прокуратура, а от 2012 г. вече е прокурор към Районна прокуратура – гр. Пловдив. След 2016 г. в продължение на около година и половина е прокурор в Окръжна прокуратура – гр. Благоевград, а от м. септември 2017 г. до сега е прокурор в пловдивската Окръжна прокуратура.

От пролетта на 2014 г. до сега е хоноруван преподавател (асистент) към Юридическия факултет на Пловдивския университет „П. Хилендарски“ с преподавани дисциплини Институционално право на Европейския съюз, Компютърни престъпления, Търговско право в информационното общество и др. От м. март 2014 г. е докторант към Катедрата по Международно и сравнително право към същия Факултет, в задочна форма. Със Заповед от 30-ти март 2018 г. на Ректора на ПУ и

след Решение на Факултетния съвет на Юридическия факултет докторантът Вл. Вълев е отчислен от докторантура с право на защита.

Научното ръководство е осъществявано от проф. д-р Жасмин Попова – Генова.

II. Обща характеристика и структура на дисертационния труд

Заглавието на дисертационния труд е: „Актуални проблеми на пространството на свобода, сигурност и правосъдие”. Представеният труд е структуриран в *седем глави*, съдържа също *предговор* (почти всяка отделна глава също се предхожда от увод) и *заключение*, както и *библиография*. В края на дисертацията са формулирани отделно и *предложение с оглед бъдещи промени в законодателството*, както и е представен *списък на цитираните съдебни решения*.

Общият обем на дисертационния труд е 257 страници.

Глава първа на дисертационния труд е озаглавена „Европейска заповед за арест”. *Глава втора* е посветена на Екстрадицията, *глава трета* – на Международно-правната помощ по наказателни дела; *глава четвърта* – на института на Трансфер на наказателни производства; *глава пета* – на Трансфера на осъдени лица; *глава шеста* – на Шенгенската информационна система; *глава седма* – на Европейската агенция за гранична и брегова охрана.

III. Актуалност и значимост

Дисертационният труд се отличава с необходимата *актуалност*. Това е продиктувано най-вече от предмета на дисертационното изследване – актуални въпроси, свързани с правосъдието и вътрешния ред на правото на Европейския съюз.

Това определя и *значимостта* на представения труд – тя също е несъмнена, при това както в теоретичен, така и в приложен план. Измененията в тази динамично развиваща се материя не могат да бъдат бързи, а очакваните резултати не могат да настъпят след година-две; необходима е последователна и упорита работа както в сферата на нормотворчеството, така и в сферата на правоприлагането – и всичко това следва да е съчетано с наличието на необходимата политическа воля и реформаторски нагласи. Ето защо мога да предвидя, че настоящият дисертационен труд ще има значимост и в един по-дълъг интервал от време след неговата публична защита.

IV. Основни приноси (научни и научно-приложни) и резултати: характеристика и оценка

В съдържанието на дисертационния труд бих открил два по-съществени научни приноса:

Първият е свързан с *всеобхватността* на изследваната материя. Дисертационният труд подлага на анализ разнообразните форми на международно сътрудничество по наказателни дела, чието значение нараства предвид премахването на вътрешните граници на Европейския съюз и свързаната с това императивна необходимост държавите-членки да засилят сътрудничеството си в противодействието на престъпността като социален феномен, „надхвърлящ“ националните граници в съвременния глобализиран свят. Дисертантът правилно поставя акцент върху нуждата да се детайлизират съществуващите форми на такова сътрудничество, но и да се формулират (и утвърдят) нови. Именно тук се забелязва всеобхватността на авторския анализ. Известно е, че през последните няколко години българската правна книжнина бе обогатена от няколко (макар и не много на брой) монографични изследвания по тематиката на международно-правното сътрудничество по наказателно-правни въпроси – всички те са достатъчно задълбочени и прецизни (предимно от представители на прокурорската професия, но и от представители на академичния състав). В същото време ще отбележа, че рецензираният труд за първи път предлага толкова задълбочен, разнообразен и завършен анализ на основните форми на това сътрудничество.

Второ, съществен научен принос са формулираните предложения *de lege ferenda*. Подчертавам това, тъй като трудностите тук са по-големи предвид необходимостта от научни разсъждения върху три различни правопорядъка: националното българско право, правото на Европейския съюз и международното право. В края на всяка глава дисертантът Вълев е формулирал предложения за усъвършенстване на законодателството, а в самостоятелна структурна единица в края на изследването предложенията са обобщени с акцент върху необходими промени в Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест, в Наказателно-процесуалния кодекс, в Закона за министерството на вътрешните работи (това е особено важно предвид отмяната от Конституционния съд на разпоредбите, свързани с някои функции на прокурора да връща иззети вещи, включени в ШИС) и т. н. Формулираните предложения са конкретни и целесъобразни – за това вероятно допринасят самостоятелните изследвания, реализирани в Пловдивския университет „П. Хилендарски“ и в Центъра за юридически науки в Мадрид, Кралство Испания.

На основата на гореизложеното смятам, че *авторът на дисертационния труд притежава задълбочени теоретични знания по*

специалността и категорична способност за самостоятелно научно изследване; трудът съдържа научни и научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката.

V. Оценка на публикации и авторство

Авторът представя *седем публикации* по темата на дисертацията, предимно в сборници с научни трудове и доклади. Приемам и седемте публикации. Публикациите доказват изследователските способности на докторанта, допринасят за постигане целите на дисертацията и са лично дело на автора. Изданията, в които са публикувани статиите и докладите, не са диференцирани с оглед критерия „реферирани“, „индексирани“ и т. н. Това не е необходимо, предвид обстоятелството, че настоящата процедура се реализира по регламента отпреди промените в Закона за развитие на академичния състав от началото на м.май 2018 г. Нямам информация за цитирането им от други автори. Авторефератът отразява изчерпателно и достоверно структурата и съдържанието на дисертацията.

VI. Литературна осведоменост и компетентност

В текста на дисертационния труд *источниците* от библиографския списък са цитирани уместно и коректно. Цитирани са 163 библиографски единици на различни езици (32 на български език и 131 на чужди езици). Налице е цитирана съдебна практика, ползвани са 26 съдебни решения. Направени са 142 бр. позовавания под линия. Всичко това свидетелства за значителната информационна осведоменост на докторанта. Представена е и Декларация за оригиналност.

Макар да нямам лични впечатления от автора, държа да отбележа сведенията от подробната автобиография и от представените 4 бр. сертификати от национални научни конференции и семинари – това свидетелства за сериозен професионален опит и разгърнати научни интереси.

VII. Критични бележки и препоръки

Нямам критични бележки и препоръки по същество. Може би един подход на по-прецизно структуриране на дисертацията по посока стесняване на изложението в отделните страници, макар и това да се отрази на обема на изложението, би бил по-правилен.

VIII. Заключение

Изхождайки от положителната оценка за представения дисертационен труд, съобразявайки и сериозния професионален и експертен опит на кандидата, с убеденост формулирам своята *положителна оценка* и препоръка към Научното жури да гласува за присъждането на кандидата на образователната и научна степен „доктор”.

**01-ви август 2018 г.
гр. София**

Член на журито:
/проф. д-р В. Вучков/